

svamp. Der er en række redskaber i det her lovforslag, som går ud på at undgå forskellige former for forfald – en lang række redskaber. De problemer, vi har i landdistrikterne, skal løses. Det er helt klart, at kommunerne ikke har tilstrækkelige redskaber nu til at korrigere. L 110 giver nogle muligheder, men vi mener nu, at lovforslaget i grunden godt kunne være mere omfattende.

For det første mener jeg, at vi rimeligvis skulle sætte en undersøgelse i gang for at få afdækket det reelle behov for, hvad det er for nogle områdefornyelser, vi snakker om. Hvad er det, kommunerne skal have, hvad skal de have tilført? Hvad er det for tiltag, der skal foregå derude, for at vi får løst problemerne? Vi har hørt tallet 10.000, og vi har hørt andre tal, men det virkelige er, at vi ikke præcis ved, hvad det drejer sig om på landsplan. Sådan en undersøgelse ville være ønskværdig.

For det andet kunne jeg fint forestille mig en lokalplan ført ned til den enkelte ejendom, således at ejere af ejendomme i landdistrikterne skal kunne pålægges at lave en plan for deres ejendom, om den skal være til småerhverv, om den skal bruges til turisme, om den skal lejes ud, om de selv skal bebo den, og endelig, hvis der ikke er nogen, der bor der, og hvis der ingen plan er: nedrivning. Det skal være det absolut sidste. Og det skal selvfølgelig sikre, at ingen bygning nogen steder står og forfalder.

Det her sidste scenario, nedrivning, giver L 110 mulighed for. Men jeg kunne nu fint forestille mig den procedure, før det endelige nedrivningsscenario sættes i værk. Kommunen skulle i så fald kontrollere, at ejerens plan overholdes.

De to ting, jeg foreslår her, vil jeg arbejde med i udvalgsarbejdet, men som udgangspunkt er vi Radikale positive over for det her lovforslag.

Kl. 18:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er hr. Frank Aaen fra Enhedslisten.

Kl. 18:30

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten støtter som andre ordførere de ekstra muligheder, som kommunerne her får for at gribe ind over for usunde boliger, boliger, der står tomme, der forfalder, og som ejeren har misrøgtet. Det er alt sammen skridt i den rigtige retning.

Det er jo et paradoks, at vi nu giver kommunerne bedre muligheder for at rive en bolig ned, fordi den ikke længere er egnet til at være bolig, men hvis de samme kommuner kommer og siger, at de gerne vil gøre en indsats for at skaffe nye billige boliger, som folk har råd til at bo i, så har regeringen sagt, at det må de ikke. Altså, rive ned må man godt, bygge nyt må man ikke. Det er et af den her regerings mange paradokser.

Jeg synes også, at det er et meget stort problem, at der ikke kommer nye penge ind i det her. Det er igen et paradoks. I dag diskuterer vi at gøre noget for landdistrikterne, og det er meget, meget fint, i morgen står vi her på samme talerstol og diskuterer, hvordan vi gør noget for at løse de boligsociale problemer i de store byer, hvor vi jo har set, hvordan det kunne gå helt grassat med afbrænding af biler, skoler og alt muligt. Der ved vi jo godt, at der er brug for penge til at gøre en indsats, herunder til at sørge for, at de mest kedelige boligområder i de store byer kommer til at se mere spændende ud.

Vi tager altså pengene et sted, hvor der er et stort behov, og giver penge til et andet sted, hvor der er et stort behov. Det løser jo ikke noget, det er jo bare at flytte rundt på tingene. Jeg synes, at det er helt uanstændigt, at man gør det på den måde.

Så kunne jeg ikke blive helt klar over, da vi havde den lille spørgerunde med Venstres ordfører, om det er sådan, at kommunerne selv må putte flere penge i og gøre en indsats. Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi der jo også står, at det er staten, der skal dække 50 pct., og den har jo kun en pengekasse på 50 mio. kr. Det kunne jo tyde på, at det ikke engang er tilladt for kommunerne, hvis de af egen drift synes, at her er noget, de skal gøre, at gøre det. Men det synes jeg ministeren skulle svare klart på.

Det er ikke, fordi jeg synes, det er en særlig god mulighed for kommunerne, for det betyder jo, at kommunen skal tage fra et velfærdsområde og putte over i det her boligområde. Det er da heller ikke nogen særlig fornuftig løsning, fordi der jo heller ikke er for mange penge på velfærdsområdet. Men det er rart nok at få belyst, om det er en mulighed eller ikke er en mulighed.

Så til sidst en ting, der undrede mig, da jeg læste lovforslaget igennem. Når regeringen giver kommunerne nye muligheder, altså nye ting, de må gøre, så plejer kommunerne at argumentere med, at når der er nye muligheder, så kommer der også et nyt udgiftspres, og hver